

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2284/2020
13.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Бисерке Живановић, Јасминке Станојевић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Љубиша Велишић, адвокат из ..., против тужене Предшколске установе „Звездара“, Београд, ради поништаја одлуке, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж1 603/19 од 15.01.2020. године, у седници одржаној 13.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж1 603/19 од 15.01.2020. године, као изузетно дозвољеној

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж1 603/19 од 15.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1641/18 од 23.04.2019. године, ставом првим изреке одбачена је као недозвољена тужба у делу захтева којим је тужилца тражила да се обавезе тужена да у складу и у року одређеним Законом одлучи о приговору тужиле заведеном код тужене под дел.бр. ... од 14.03.2016. године на решење директора бр. ... од 25.02.2016. године. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се поништи као незаконита одлука Управног одбора тужене бр. .../.... од 25.03.2016. године. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова парничног поступка.

Решењем Вишег суда у Београду Гж1 603/19 од 15.01.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде.

Против решења другостепеног суда тужилца је изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), за одлучивање о ревизији тужиле, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег

интереса или у интересу равноправности грађана везаних за одлучивање о накнади трошкова поступка, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужиље побија се решење о трошковима поступка. Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен. Применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против решења о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиље, које не чини њен главни захтев, то је и ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић